

AUGLÝSING

um fullgildingu bókunar um breyting á samningi frá 10. júní 1966 milli Íslands og Noregs um að komast hjá tvísköttun og koma í veg fyrir undanskot frá skattlagningu á tekjur og eignir.

Hinn 8. nóvember 1971 var undirrituð í Reykjavík bókun um breyting á samningi frá 10. júní 1966 milli lýðveldisins Íslands og konungsríkisins Noregs um að komast hjá tvísköttun og koma í veg fyrir undanskot frá skattlagningu á tekjur og eignir.

Hinn 14. september 1972 var skipzt á fullgildingarskjölum Íslands og Noregs í Osló, og gekk bókunin í gildi þann dag.

Bókunin er birt sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 19. september 1972.

Einar Ágústsson.

Pétur Thorsteinsson.

Fylgiskjal.

BÓKUN

um breyting á samningi milli Lýðveldisins Íslands og Konungsríkisins Noregs um að komast hjá tvísköttun og koma í veg fyrir undanskot frá skattlagningu á tekjur og eignir.

Forseti Lýðveldisins Íslands og Hans hátign konungur Noregs, sem eru ásáttir um að gera bókun til breytinga á samningi milli sammingsaðila um að komast hjá tvísköttun og koma í veg fyrir undanskot frá skattlagningu á tekjur og eignir, ásamt bókun, sem undirritaður var í Reykjavík 30. marz 1966,

hafa í því skyni skipað sem fulltrúa sína með umboði:

Forseti Lýðveldisins Íslands:
Utanríkisráðherra Einar Ágústsson,

Hans Hátign Konungur Noregs:
Sérlegan ambassador sinn í Reykjavík með umboði August Christian Mohr, sem, eftir að hafa kannað umboð hvor annars og þau reynzt góð og gild, hafa orðið ásáttir um eftirfarandi ákvæði:

PROTOKOLL

om endring av overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Island til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue.

Hans Majestet Norges Konge og Presidenten for Republikken Island som ønsker å opprette en protokoll til endring av overenskomsten mellom de Kontraherende Parter til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue med protokoll, undertegnet i Reykjavik 30. mars 1966,

har i denne anledning oppnevnt som sine befullmektigede:

Hans Majestet Norges Konge:
overordentlig og befullmektiget
Ambassadør i Reykjavik
August Christian Mohr,

Presidenten for Republikken Island:
Utenriksminister Einar Ágústsson, som, etter å ha gransket hverandres fullmakter og funnet dem i god og riktig form, er blitt enige om følgende bestemmelser:

1. gr.

Breytingar á samningnum.

1. 2. gr. 2. tl. orðist svo:

„2. Til skatta af tekjum og eignum teljast allir skattar, sem lagðir eru á heildartekjur, heildareignir eða á þætti tekna eða eigna, þar með taldir skattar af ágóða af sölu eða afhendingu lausafjár eða fasteigna, svo og skattar af verðmætisaukningu“.

2. 2. gr. 3. tl. b-liður orðist svo:

„3.

b) Að því er Noreg varðar:

- (1) tekju- og eignarskattur til ríkisins og sveitarfélaga;
  - (2) skattur til ríkisins vegna aðstoðar við þróunarlönd;
  - (3) gjald til ríkisins af þóknun til listamanna heimilisfastra erlendis; og
  - (4) sjómannaskattur;
- (hér eftir nefndir „norskir skattar“).“

3. 3. gr. 1. tl. a- og b-liðir orðist svo:

„1.

a) „Ísland“ merkir Lýðveldið Ísland, þar með talið sérhvert svæði, þar sem, samkvæmt íslenskum lögum og í samræmi við alþjóðalög, yfirráðarétti Íslands verður beitt, að því er varðar rannsóknir og hagnýtingu náttúruauðæfa landgrunnins.

b) „Noregur“ merkir Konungsríkið Noreg, þar með talið sérhvert svæði, sem liggur að landhelgi Noregs, og sem í norskum lögum og í samræmi við alþjóðalög er skilgreint sem svæði, þar sem yfirráðarétti Noregs verður beitt, að því er varðar hafsbotninn og jarðlöggin undir honum, ásamt náttúruauðæfum þeirra, hugtakið nær þó ekki til Svalbarða, Jan Mayen og norskra landsvæða utan Evrópu“.

4. Við 6. gr. bætist nýr töluliður, 5. tl. svo hljóðandi:

„5. Við ákvörðun tekna af fasteign, sem aðili heimilisfastur í öðru aðildarríkinu á í hinu aðildarríkinu, skal við

Artikkel 1

Endringer i overenskomsten.

1. Artikel 2, punkt 2, får følgende nye ordlyd:

„2. Som skatter av inntekt og formue anses alle skatter som utskrives av den samlede inntekt, av den samlede formue, eller av deler av inntekten eller formuen, herunder skatter av gevinst ved avhendelse av løsøre eller fast eiendom, så vel som skatter av verdistigning.“

2. Artikel 2, punkt 3, bokstav b. får følgende nye ordlyd:

„3.

b) for så vidt angår Norge:

- (1) inntekts- og formuesskatt til staten og kommuner;
- (2) statsskatt til utviklingshjelp;
- (3) avgift til staten av honorarer som tilfaller kunstnere bosatt i utlandet; og
- (4) sjømannsskatt;

(i det følgende kalt „norske skatter“).“

3. Artikel 3, punkt 1, bokstav a og b, får følgende nye ordlyd:

„1.

a) „Island“ betyr Republikken Island, herunder innbefattet ethvert område over hvilket Island, i henhold til islandsk lovgivning og i overensstemmelse med folkeretten, kan utøve sine suverenitetsrettigheter med hensyn til utforskning og utnyttelse av naturforekomster på kontinentalsokkelen.

b) „Norge“ betyr Kongeriket Norge, herunder innbefattet ethvert område som grenser til Norges sjøterritorium, som i norsk lovgivning og overensstemmende med folkeretten er betegnet som et område hvor Norge kan utøve sine rettigheter med hensyn til havbunnen og undergrunnen samt deres naturforekomster, uttrykket omfatter ikke Svalbard, Jan Mayen og de norske besittelser utenfor Europa.“

4. Artikel 6 tilføyes som nytt punkt 5:

„5. Ved beregningen av inntekten av en fast eiendom som en person bosatt i en Kontraherende Stat har i den annen

álagningu skatts í því ríki, þar sem fasteignin er, leyfa frádrátt á þeim útgjöldum, sem skapast vegna eignarinnar, eftir sömu reglum og gjlda fyrir aðila, sem heimilisfastir eru í síðarnefnda ríkinu. Á sama hátt skal leyfa fullan frádrátt á vöxtum af skuldum, sem stofnað er til vegna eignarinnar“.

5. 10. gr. orðist svo:

„10. gr.
Ágóðahlutir.

1. Ágóðahluti, sem félag heimilisfast í öðru aðildarríkinu úthlutar aðila heimilisföstum í hinu aðildarríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

2. Slika ágóðahluti má einnig skattleggja í því aðildarríki, þar sem félagið, sem úthlutar ágóðahlutunum er heimilisfast og í samræmi við löggjöf þess ríkis. Með fyrirvara þeim, sem greinir í 3. tl. skal skattstíginn, sem notaður er, þó ekki vera hærri en

a) 5% af vergri fjárhæð ágóðahlutanna, ef móttakandinn er félag (undantekið er þó sameignarfélag), sem beint eða óbeint ræður yfir að minnsta kosti 25% eignarhlutdeild í félaginu, sem úthlutar ágóðahlutunum.

b) 15% af vergri fjárhæð ágóðahlutanna í öllum öðrum tilvikum.

3. Þrátt fyrir ákvæðin í 2. tl. a-lið, má 5% skattstíginn hækka í 15% að því er varðar þann hluta ágóðahlutanna, sem samkvæmt löggjöf annars eða beggja aðildarríkjanna má skattleggja í hendi þess félags, er úthlutar ágóðahlutunum, eftir lægri skattstiga en þann hluta hagnaðar félagsins, sem ekki er úthlutað.

4. Bær stjórnvöld í aðildarríkjunum skulu með gagnkvæmu samkomulagi setja nánari reglur um framkvæmd takmarkana samkvæmt 2. og 3. tl.

Ákvæðin í 2. og 3. tl. snerta ekki skattlagningu félagsins að því er varðar þann hagnað, sem ágóðahlutunum er úthlutað af.

Kontraherend Stat, skal det ved beskatningen i den stat hvor eiendommen ligger gis et fradrag for utgifter som er pådratt i anledning av eiendommen etter de samme regler som gjelder for personer bosatt i den sistnevnte stat. Likeledes skal det gis fullt fradrag for gjeldsrenter som er pådratt i anledning av eiendommen.“

5. Artikkelen 10 får følgende nye ordlyd:

„Artikkelen 10
Dividender.

1. Dividender som utdeles av et selskap hjemmehørende i en Kontraherende Stat til en person bosatt i den annen Kontraherende Stat, kan skattlegges i den sistnevnte stat.

2. Slike dividender kan imidlertid også skattlegges i den Kontraherende Stat hvor selskapet som utdeler dividendene er hjemmehørende og i henhold til lovgivningen i denne stat. Med forbehold om bestemmelsene i punkt 3, skal den skattesats som anvendes dog ikke overstige

a) 5 prosent av dividendenes bruttobeløp hvis mottageren er et selskap (unntatt interessentskap), som direkte eller indirekte kontrollerer minst 25 prosent av det utdelende selskaps kapital;

b) 15 prosent av dividendenes bruttobeløp i alle andre tilfelle.

3. Uansett bestemmelsene i punkt 2, bokstav (a) kan skattesatsen på 5 prosent forhøyes til 15 prosent med hensyn til den del av dividendene som i henhold til lovgivningen i en av eller begge Kontraherende Stater kan skattlegges på det utdelende selskaps hånd etter en lavere sats enn den del av selskapets overskudd som ikke blir utdelt.

4. De kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater skal ved gjensidig avtale fastsette nærmere regler for gjennomføringen av begrensningen i henhold til punkt 2 og 3.

Bestemmelsene i punkt 2 og 3 berører ikke skattleggingen av selskapet for så vidt angår det overskudd hvorav dividendene utdeles.

5. Orðið „ágóðahlutir“ merkir í þessari grein arð af hlutabréfum eða öðrum réttindum, sem ekki eru skuldakröfur, sem veita rétt til hluta af ágóða svo og tekjur af öðrum félagsréttindum, sem jafngilda arði af hlutabréfum samkvæmt skattalöggjöf þess ríkis, þar sem félagið, sem ágóðahlutunum úthlutar, er heimilisfast.

6. Þegar ágóðahlutunum er úthlutað af félagi heimilisföstu í öðru aðildarríkinu, til hlutafélags heimilisfasts í hinu aðildarríkinu, skulu ágóðahlutirnir vera undanþegnir skattlagningu í síðarnefnda ríkinu, að því leyti, sem svo hefði verið samkvæmt skattalöggjöf þess ríkis, ef bæði félögin hefðu verið heimilisföst þar.

7. Ákvæðin í 1., 2. og 3. tl. gilda ekki, þegar móttakandi ágóðahlutanna er heimilisfastur í öðru aðildarríkinu og rekur fasta atvinnustöð í hinu aðildarríkinu, þar sem félagið, sem ágóðahlutunum úthlutar, er heimilisfast og hlutabréf þau, sem ágóðahlutunum er úthlutað af, eru í raun bundin við þann atvinnurekstur, sem framkvæmdur er af hinni föstu atvinnustöð. Í því tilviki skal beita ákvæðum 7. gr.

8. Ef félag, sem er heimilisfast í öðru aðildarríkinu, fær ágóða eða tekjur frá hinu aðildarríkinu, má síðarnefnda ríkið ekki skattleggja þá ágóðahluti, sem félagið úthlutar aðilum, sem ekki eru heimilisfastir í því ríki. Síðarnefnda ríkið má heldur ekki leggja skatt á óúthlutaðan hagnað félagsins. Þetta gildir jafnt þótt úthlutaðir ágóðahlutir eða óúthlutaður hagnaður sé að öllu eða nokkru leyti ágóði eða tekjur, sem hafa myndast í síðarnefnda ríkinu“.

6. 16. gr. orðist svo:

„1. Stjórnarlaun og aðrar svipaðar greiðslur, sem aðili heimilisfastur í öðru aðildarríkinu fær fyrir störf sem stjórnarmaður eða fulltrúaráðsmaður í félagi, sem heimilisfast er í hinu aðildarríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

5. I denne artikkel skal med uttrykket „dividender“ forstås avkastning av aksjer eller andre rettigheter, som ikke er gjeldsfordringer, med rett til andel i gevinst, så vel som avkastning av andre selskapsrettigheter som er likestillet med avkastning av aksjer etter skattelovgivningen i den stat hvor det selskap som foretar utdelingen er hjemmehørende.

6. I tilfelle hvor dividendene utdeles fra et selskap hjemmehørende i en Kontraherende Stat til et aksjeselskap hjemmehørende i den annen Kontraherende Stat, skal dividendene være unntatt fra beskatning i den sistnevnte stat i den utstrekning dette ville ha vært tilfelle etter skattelovgivningen i denne stat, hvis begge selskaper hadde vært hjemmehørende der.

7. Bestemmelsene i punkt 1, 2 og 3 gjelder ikke når mottageren av dividendene er bosatt i en Kontraherende Stat og opprettholder et fast driftssted i den annen Kontraherende Stat hvor selskapet som utdeler dividendene er hjemmehørende og de aksjer hvorav dividendene utdeles reelt er knyttet til den næringsdrift som utøves gjennom dette faste driftssted. I dette tilfelle får bestemmelsene i artikkel 7 anvendelse.

8. Hvor et selskap hjemmehørende i en Kontraherende Stat, oppbeholder fortjeneste eller inntekt fra den annen Kontraherende Stat, kan den sistnevnte stat ikke skattlegge dividender, utdelt av selskapet til personer som ikke er bosatt i denne stat. Den sistnevnte stat kan heller ikke pålegge selskapet noen skatt av ikke-utdelt utbytte. Reglene foran gjelder selv om de utdelte dividender eller det ikke-utdelte utbytte helt eller delvis består av fortjeneste eller inntekt som skriver seg fra den sistnevnte stat.“

6. Artikkel 16 får følgende nye ordlyd:

„1. Styregodtgjørelse og annet lignende vederlag som oppbæres av en person bosatt i en Kontraherende Stat, i egenskap av medlem av styret eller representantskapet i et selskap som er hjemmehørende i den annen Kontraherende Stat, kan skattlegges i den sistnevnte stat.

2. Það, sem ákveðið er í 1. tl. þessarar greinar, gildir ekki um skattlagningu á öðrum greiðslum fyrir persónulega þjónustu í eða fyrir félagið en þá starfsemi, sem um er rætt í 1. tl.“

7. 17. gr. verði 1. tl. 17. gr. og við bætist 2. tl. svo hljóðandi:

„2. Þegar tekjur af persónulegu starfi, sem framkvæmt er af listamanni eða atvinnuþróttamanni, renna ekki til listamannsins eða íþróttamannsins sjálfs heldur til annars aðila, má þrátt fyrir ákvæði 14. og 15. gr. skattleggja þessar tekjur í því aðildarríki, þar sem starfsemi listamannsins eða íþróttamannsins fer fram“.

8. 23. gr. 2., 3. og 4. tl. verði 3., 4. og 5. tl. og við bætist nýr 2. tl. svo hljóðandi:

„2. Skuld, sem stofnað er til vegna fasteignar, sem aðili heimilisfastur í öðru aðildarríkinu á í hinu aðildarríkinu, skal dragast frá við ákvörðun hreinnar eignar“.

9. 24. gr. 1. tl. orðist svo:

„1. Þegar aðili, sem er heimilisfastur í öðru aðildarríkinu, hefur tekjur eða á eignir, sem samkvæmt ákvæðum samnings þessa má skattleggja í hinu aðildarríkinu, skal fyrrnefnda ríkið, með fyrirvara um reglur þær, er greinir í 2. tl., undanþiggja slíkar tekjur eða eignir skatti, en má við álagningu skatts á aðrar tekjur eða eignir aðilans nota það skattþrep, sem heita skyldi, ef tekjurnar eða eignirnar hefðu ekki notið undanþágu eins og nefnt var“.

10. 24. gr. 2. tl. verði 3. tl. og við bætist nýr 2. tl. svo hljóðandi:

„2. Þegar aðili heimilisfastur í öðru aðildarríkinu hefur tekjur, sem samkvæmt reglunum í 10. gr. má skattleggja í hinu aðildarríkinu, skal fyrrnefnda ríkið leyfa frádrátt frá tekjuskatti viðkomandi aðila, fjárhæð, sem samsvarar þeim skatti, sem greiddur er í hinu ríkinu. Slíkur frádráttur skal samt sem áður ekki fara fram úr þeim hluta skattsins, reikn-

2. Det som er fastsatt i punkt 1 i denne artikkel, gjelder ikke beskatningen av andre vederlag for personlige tjenester i eller for selskapet enn den virksomhet som er omhandlet i punkt 1.“

7. Artikkelen 17 betegnes artikkel 17, punkt 1, og tilføyes som nytt punkt 2:

„2. Når inntekt av personlig arbeid som utføres av kunstner eller profesjonell idrettsmann, ikke tilfaller kunstneren eller idrettsmannen selv, men en annen person, kan denne inntekt, uansett bestemmelsene i artiklene 14 og 15, skattlegges i den Kontraherende Stat hvor kunstneren eller idrettsmannen utøver sin virksomhet.“

8. Artikkelen 23, punkt 2, 3 og 4, betegnes henholdsvis punkt 3, 4 og 5 samtidig som punkt 2 får følgende nye ordlyd:

„2. Gjeld som er pådratt i anledning av fast eiendom som en person bosatt i en Kontraherende Stat eier i den annen Kontraherende Stat, skal fratrekkes ved fastsettelsen av eiendommens nettoverdi.“

9. Artikkelen 24, punkt 1, får følgende nye ordlyd:

„1. Når en person bosatt i en Kontraherende Stat oppbeholder inntekt eller eier formue som i samsvar med bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i den annen Kontraherende Stat, skal den førstnevnte stat, med forbehold av reglene i punkt 2, unnta slik inntekt eller formue fra beskatning. Ved beregningen av skatten av vedkommende persons gjenværende inntekt eller formue kan dog den skattesats brukes som ville ha kommet til anvendelse, hvis den førstnevnte inntekt eller formue ikke var blitt unntatt.“

10. Artikkelen 24, punkt 2, betegnes punkt 3. og punkt 2 får følgende nye ordlyd:

„2. Når en person bosatt i en Kontraherende Stat oppbeholder inntekt som overensstemmende med reglene i artikkelen 10 kan skattlegges i den annen Kontraherende Stat, skal den førstnevnte stat innrømme som fradrag i vedkommende persons inntektsskatt et beløp som tilsvarende den skatt som er betalt i den annen stat. Slikt fradrag skal imidlertid

uðum áður en frádrátturinn er gerður, sem svarar til þeirra tekna, sem myndast hafa í síðarnefnda ríkinu“.

11. Við 25. gr. 4. fl. bætist ný málsgrein, 3. mgr., svo hljóðandi:

„Ákvæðin í 1. mgr. þessa töluliðs hindra heldur ekki, að aðildarríki megi skattleggja tekjur fastrar atvinnustöðvar samkvæmt reglum í löggjöf þess ríkis, þegar hin fasta atvinnustöð er eign félags, sem er heimilisfast í hinu aðildarríkinu. Sá skattstigi, sem notaður er, skal samsvara hinum venjulega skattstiga, sem beitt er á félag heimilisfast í fyrrnefnda ríkinu, að því er varðar óúthlutaðan hagnað félagsins“.

2. gr.

Gildistaka og framkvæmd í upphafi.

1. Bókun þessa skal fullgilda og skipzt skal á fullgildingarskjölum í Osló svo fljótt sem kostur er.

2. Bókunin skal taka gildi, þegar skipzt hefur verið á fullgildingarskjölum og skal í fyrsta sinn koma til framkvæmda:

- a) að því er varðar skatta af ágóðahlutum, sem staðgreiddir eru, um greiðslur, sem falla til útborgunar niutíu dögum eftir gildistöðuna eða seinna;
- b) að því er varðar aðra skatta, um skatta af tekjum og eign, sem gilda það almanaksári, sem skipzt er á fullgildingarskjölum, eða á hverju því reikningsári, sem lýkur á því almanaksári.

Þessu til staðfestingar hafa fulltrúar beggja samningsaðilanna undirritað bókun þessa og sett við innsigli sín.

GJÖRT í Reykjavík hinn 8. nóvember 1971 í tveimur eintökum á íslensku og norsku og skulu báðir textar vera jafngildir.

Fyrir hönd Lýðveldisins Íslands
Einar Ágústsson.

Fyrir hönd Konungsríkisins Noregs
Christian Mohr.

ikke overstige den del av skatten, beregnet før fradraget gis, som tilsvarende den inntekt som skriver seg fra den sistnevnte stat.“

11. Artikkelen 25, punkt 4, tilføyes som nytt tredje ledd:

„Bestemmelsene i 1. ledd i dette punkt er heller ikke til hinder for at en Kontraherende Stat kan skattlegge inntekt som oppbæres av et fast driftssted etter reglene i denne stats egen lovgivning, når det faste driftssted tilhører et selskap hjemmehørende i den annen Kontraherende Stat. Den skattesats som anvendes skal tilsvare den vanlige sats som pålegges et selskap hjemmehørende i den førstnevnte stat med hensyn til selskapets ikke-utdelte utbytte.“

Artikkel 2

Ikrafttredelse og første gangs anvendelse.

1. Denne protokoll skal ratifiseres og ratifikasjonsdokumentene utveksles i Oslo så snart som mulig.

2. Protokollen trer i kraft ved utvekslingen av ratifikasjonsdokumentene og skal for første gang ha virkning:

- a) med hensyn til skatter av dividender som er holdt tilbake ved kilden, for ytelses som forfaller til betaling nitti dager etter ikrafttredelsen eller senere;
- b) med hensyn til andre skatter, for skatt av inntekt og formue som gjelder det kalenderår da ratifikasjonsdokumentene blir utvekslet eller i løpet av noe regnskapsår avsluttet i løpet av det nevnte kalenderår.

Til bekreftelse av foranstående har de befullmektigede for begge de Kontraherende Parter undertegnet denne protokoll og forsynt den med sine segl.

UTFERDIGET i Reykjavík, den 8. november 1971 i to eksemplarer på norsk og islandsk, slik at de to tekster har samme gyldighet.

For Kongeriket Norge:
Christian Mohr.

For Republikken Island:
Einar Ágústsson.